

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Revision af LULUCF-forordningen og forordningen om indsatsfordeling

(2022/C 301/17)

Ordfører:	Åsa ÅGREN WIKSTRÖM (SE/EPP), medlem af landstingsforsamlingen i Västerbotten län
Basisdokumenter:	<p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/841 for så vidt angår anvendelsesområdet, forenkling af overholdelsesregler, fastsættelse af medlemsstaternes mål for 2030 og forpligtelse til kollektiv opnåelse af klimaneutralitet senest i 2035 i arealanvendelses-, skovbrugs- og landbrugssektoren og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 for så vidt angår forbedring af overvågning, rapportering, sporing af fremskridt og revision</p> <p>COM(2021) 554</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/842 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen</p> <p>COM(2021) 555</p>

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/841 for så vidt angår anvendelsesområdet, forenkling af overholdelsesregler, fastsættelse af medlemsstaternes mål for 2030 og forpligtelse til kollektiv opnåelse af klimaneutralitet senest i 2035 i arealanvendelses-, skovbrugs- og landbrugssektoren og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 for så vidt angår forbedring af overvågning, rapportering, sporing af fremskridt og revision

COM(2021) 554

Anbefalet ændring 1

Betragtning 7

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(7) <i>I meddelelsen af 17. september 2020 om styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 skitserede Kommissionen en mulighed for at kombinere landbrugets ikke-CO₂-drivhusgasemissioner med nettooptag i sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, så der skabes en ny reguleret arealsektor. En sådan kombination kan fremme synergier mellem arealbaserede afbødningsforanstaltninger og muliggøre en mere integreret politikudformning og -gennemførelse på nationalt plan og EU-plan. Med henblik herpå bør medlemsstaternes forpligtelse til at forelægge integrerede afbødningsplaner for arealsektoren skærpes.</i>	Slettet

Begrundelse

En sammenlægning af de to sektorer risikerer at være kontraproduktiv, ineffektiv og urimelig. EU's primære fokus bør være at nedbringe emissionerne og samtidig optimere afbødningspotentialet i LULUCF-sektoren.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 8a (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	(8a) Dyrkede arealer, græsarealer og vådområder udleder i øjeblikket nettodrivhusgasemissioner i Unionen, men kan potentielt blive en kilde til nettooptag af drivhusgasser, navnlig gennem genoprettelse af vådområder og tørveområder.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 10

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>For at forbedre drivhusgasoptagene skal individuelle landbrugere eller skovforvaltere have et direkte incitament til at lagre mere kulstof på deres jord og i deres skove. [...] [...] Sådanne incitament og forretningsmodeller vil forbedre modvirkningen af klimaændringer i bioøkonomien, herunder gennem anvendelse af bæredygtige høstede træprodukter, under fuld overholdelse af økologiske principper, der bidrager til biodiversitet og den cirkulære økonomi. Der bør derfor indføres nye kategorier af kulstoflagringsprodukter ud over de høstede træprodukter. De nye forretningsmodeller og landbrugs- og arealforvaltningsmetoder, som forbedrer optaget, bidrager til en afbalanceret territorial udvikling og økonomisk vækst i landdistrikterne. [...]</p>	<p>For at forbedre drivhusgasoptagene skal individuelle landbrugere eller skovforvaltere have et direkte incitament til at lagre mere kulstof på deres jord, i deres skove og i kulstoflagringsprodukter. [...] [...] Sådanne incitament og forretningsmodeller vil forbedre modvirkningen af klimaændringer i bioøkonomien, herunder gennem anvendelse af bæredygtige høstede træprodukter og substitution af fossil- og kulstofintensive materialer, under fuld overholdelse af økologiske principper, der bidrager til biodiversitet og den cirkulære økonomi. Der bør derfor indføres nye kategorier for alle kulstoflagringsprodukter, herunder nye innovative løsninger, og bioenergi med CO₂-opsamling og -lagring ud over de høstede træprodukter. Medlemsstaterne bør også fremlægge estimater over afbødningspotentialet ved substitution af fossil- og kulstofintensive materialer med træ. De nye forretningsmodeller, videreudvikling af bioenergi med CO₂-opsamlings- og -lagringsteknologier, landbrugs- og arealforvaltningsmetoder, som forbedrer optaget, og langsigtede investeringer i bioøkonomien bidrager til en afbalanceret territorial udvikling og økonomisk vækst i landdistrikterne. [...]</p>

Begrundelse

Klimapåvirkningen fra innovative biobaserede produkter skal medtænkes fuldt ud. Alle relevante kategorier bør medtages. Det gælder papirmasse, papir, pap, finér, fiberplader, spånplader, planker, forarbejdet træ, tekstiler, kompositter, lignin, kemikalier, biokul og andre biogene kulstofprodukter.

EU's klimamål er at blive klimaneutral, hvilket betyder, at emissionerne fra fossile brændstoffer i realiteten skal være udryddet i 2050. Akademikere og modellører (f.eks. FN og IPPC) er enige om, at det ikke er sandsynligt, at vi når målene i Parisaftalen uden anvendelse af teknologibaserede kulstofoptag. Bioenergi med CO₂-opsamling og -lagring er den proces, hvor der udvindes bioenergi af biomasse og opsamles og lagres kulstof, som dermed fjernes fra atmosfæren.

Medtagelse af bioenergi med CO₂-opsamling og -lagring i forordningen er logisk, da biogene emissioner stammer fra vedvarende energikilder, der dyrkes på land. Anvendelse af samme regnskabsramme for alle kulstoflagringsprodukter, emissioner og kulstofoptag fra denne sektor vil bidrage til at undgå dobbelttælling.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 11a (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(11a) <i>I betragtning af at bæredygtig skovforvaltning øger kulstofbinding og modvirker skovaldring og naturkatastrofer, som er blandt de faktorer, der bidrager til det faldende kulstofoptag i jordsektoren i de seneste år, bør denne forordning tilskynde til, at der i alle skovtyper i EU benyttes en bæredygtig skovforvaltningspraksis, der bidrager til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, som skitseret i EU's skovstrategi for 2030.</i></p>

Begrundelse

En overdreven begrænsning af mulighederne for aktiv skovforvaltning vil gøre skovene mere sårbare over for chok såsom brande og skadedyrsudbrud samt reducere skovenes langsigtede kulstofbindingspotentiale.

Anbefalet ændring 5

Artikel 1, stk. 1, nr. 1

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 1, stk. 1, litra e

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>e) medlemsstaternes forpligtelser til at træffe de nødvendige foranstaltninger hen imod den kollektive opnåelse af klimaneutralitet i Unionen senest i 2035 i sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, herunder emissioner fra ikke-CO₂-landbruget.«</p>	<p>e) medlemsstaternes forpligtelser til at træffe de nødvendige foranstaltninger hen imod den kollektive opnåelse af klimaneutralitet i Unionen senest i 2035 i sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug.«</p>

Begrundelse

RU er bekymret for, at en samlet sektor for arealanvendelse og ikke-CO₂-landbrug kan svække de nødvendige fremskridt i landbrugssektoren, da der vil kunne kompenseres for landbrugets vanskeligheder med at nedbringe emissionerne i andre sektorer, som f.eks. skove. CO₂-optag fra LULUCF-sektoren spiller en central rolle i opfyldelsen af EU's klimamål. En sammenlægning af de to sektorer risikerer at være kontraproduktiv, ineffektiv og urimelig. EU's primære fokus bør være at nedbringe emissionerne og samtidig optimere afbødningspotentialiet i LULUCF-sektoren.

Anbefalet ændring 6

Artikel 1, stk. 1, nr. 2

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 2, stk. 2 — indledning

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Denne forordning finder også anvendelse på de emissioner og optag af drivhusgasser, der er anført i bilag I, afsnit A, og rapporteret i henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999, og som forekommer i en af følgende arealopgørelseskategorier på medlemsstaternes områder i perioden fra 2026 til 2030:</p>	<p>2. Denne forordning finder også anvendelse på de emissioner og optag af drivhusgasser, der er anført i bilag I, afsnit A, og rapporteret i henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999, og som forekommer i en af følgende arealopgørelseskategorier på medlemsstaternes områder i perioden fra 2026 og derefter:</p>

Begrundelse

RU er bekymret for, at en samlet sektor for arealanvendelse og ikke-CO₂-landbrug kan svække de nødvendige fremskridt i landbrugssektoren, da der vil kunne kompenseres for landbrugets vanskeligheder med at nedbringe emissionerne i andre sektorer, som f.eks. skove. CO₂-optag fra LULUCF-sektoren spiller en central rolle for opfyldelsen af EU's klimamål. En sammenlægning af de to sektorer risikerer at være kontraproduktiv, ineffektiv og urimelig. EU's primære fokus bør være at nedbringe emissionerne og samtidig optimere afbødningspotentialiet i LULUCF-sektoren.

Anbefalet ændring 7

Artikel 1, stk. 1, nr. 2

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 2, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. Denne forordning finder også anvendelse på de emissioner og optag af drivhusgasser, der er anført i bilag I, afsnit A, og rapporteret i henhold til artikel 26, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1999, og som forekommer på medlemsstaternes områder fra 2031 i en af de arealopgørelseskategorier, der er anført i stk. 2, litra a)-j), og i en af følgende sektorer:</p> <p>a) tarmgæring</p> <p>b) håndtering af husdyrgødning</p> <p>c) risdyrkning</p> <p>d) landbrugsjord</p> <p>e) foreskrevet afbrænding af savanner</p> <p>f) markafbrænding af rester af landbrugsafgrøder</p> <p>g) kalktilførsel</p> <p>h) udbringning af urin</p> <p>i) anden kulstofholdig gødning</p> <p>j) »andet.«</p>	Slettet

Begrundelse

RU er bekymret for, at en samlet sektor for arealanvendelse og ikke-CO₂-landbrug kan svække de nødvendige fremskridt i landbrugssektoren, da der vil kunne kompenseres for landbrugets vanskeligheder med at nedbringe emissionerne i andre sektorer, som f.eks. skove. CO₂-optag fra LULUCF-sektoren spiller en central rolle for opfyldelsen af EU's klimamål. En sammenlægning af de to sektorer risikerer at være kontraproduktiv, ineffektiv og urimelig. EU's primære fokus bør være at nedbringe emissionerne og samtidig optimere afbødningspotentialt i LULUCF-sektoren.

Anbefalet ændring 8

Artikel 1, stk. 1, nr. 3

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 4, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Unionens 2030-mål for nettooptag af drivhusgasser er 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter som summen af medlemsstaternes mål som fastsat i overensstemmelse med denne artikels stk. 3 og baseres på gennemsnittet af dens drivhusgasopgørelsesdata for 2016, 2017 og 2018.</p> <p>[...]</p>	<p>2. Unionens 2030-mål for nettooptag af drivhusgasser er 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter som summen af medlemsstaternes mål som fastsat i overensstemmelse med denne artikels stk. 3 og baseres på gennemsnittet af dens drivhusgasopgørelsesdata for 2016, 2017 og 2018.</p> <p>[...]</p> <p><i>Inden 30. juni 2024 skal de enkelte medlemsstater fastsætte et nationalt bidrag til 2030-målet for nettooptag af drivhusgasser, jf. stk. 2 i denne artikel, som er højere end det nationale mål, der er fastsat i bilag IIa. Dette bidrag kan medtages i de integrerede nationale energi- og klimaplaner, der skal forelægges i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999.</i></p> <p><i>De nationale bidrag skal indeholde information og mål vedrørende emissionsreduktion eller forøgelse af optaget af drivhusgasser fra dyrkede arealer, græsarealer og vådområder i forhold til de indberettede data for 2016, 2017 og 2018.</i></p>

Begrundelse

RU støtter et ambitiøst, rimeligt og inklusivt LULUCF-mål for at bidrage til at sikre opfyldelsen af EU's klimamål. De lokale og regionale myndigheder er bekendt med konsekvenserne af klimaændringerne i praksis og støtter en ambitiøs og retfærdig klimaindsats.

Anbefalet ændring 9

Artikel 1, stk. 1, nr. 3

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 4, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>3. [...] Disse nationale forløb baseres på de gennemsnitlige drivhusgasopgørelsesdata for 2021, 2022 og 2023, som indberettes af hver medlemsstat. Der kan foretages en teknisk korrektion af værdien af nettooptagene på 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter som en sum af målene for medlemsstaterne som fastsat i bilag IIa, hvis medlemsstaternes metodologi ændres. Metoden til fastsættelse af den tekniske korrektion, som skal lægges til medlemsstaternes mål, fastsættes i disse gennemførelsesretsakter. [...]</p>	<p>3. [...] Disse nationale forløb baseres på de gennemsnitlige drivhusgasopgørelsesdata for 2021, 2022 og 2023, som indberettes af hver medlemsstat. Der kan foretages en teknisk korrektion af værdien af medlemsstatens mål som fastsat i bilag IIa og af nettooptagene på 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter som en sum af målene for medlemsstaterne som fastsat i bilag IIa, hvis medlemsstaternes metodologi ændres. Den tekniske korrektion, som skal lægges til en medlemsstats mål, bør svare til indvirkningen af ændringen af metode og datakilder på målene og fastsættes i disse gennemførelsesretsakter. [...]</p>

Begrundelse

Det er vigtigt, at medlemsstaterne konstant arbejder for at forbedre deres metode, og at disse forbedringer også afspejles i målvurderingen for at undgå uforholdsmæssigt lave eller høje mål. Løbende udvikling af metoder for at indhente aktivitetsdata og forbedrede emissionsfaktorer er i overensstemmelse med den gældende rapporteringspraksis. Medlemsstaterne bør derfor tilskyndes til at anvende nye resultater fra den nationale forskning samt opdaterede retningslinjer fra IPCC og anden offentliggjort international forskning.

Anbefalet ændring 10

Artikel 1, stk. 1, nr. 3

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 4, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>4. <i>Det tilstræbes, at drivhusgasemissionerne og -optagene for Unionen i de sektorer, der er anført i artikel 2, stk. 3, litra a)-j), er nul senest i 2035, og Unionen skal opnå negative emissioner derefter. Unionen og medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for i fællesskab at nå målet for 2035.</i></p> <p><i>Kommissionen fremsætter senest den 31. december 2025 og på grundlag af integrerede nationale energi- og klimaplaner, der forelægges af hver medlemsstat i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999 senest den 30. juni 2024, forslag til hver medlemsstats bidrag til nettoemissionsreduktionen.»</i></p>	<p>Slettet</p>

Begrundelse

RU er bekymret for, at en samlet sektor for arealanvendelse og ikke-CO₂-landbrug kan svække de nødvendige fremskridt i landbrugssektoren, da landbrugets vanskeligheder med at nedbringe emissionerne i så fald vil kunne udlignes af andre sektorer, som f.eks. skove. CO₂-optag fra LULUCF-sektoren spiller en central rolle for opfyldelsen af EU's klimamål. En sammenlægning af de to sektorer risikerer at være kontraproduktiv, ineffektiv og urimelig. EU's primære fokus bør være at nedbringe emissionerne og samtidig optimere afbødningspotentialen i LULUCF-sektoren.

Anbefalet ændring 11

Artikel 1, stk. 1, nr. 7, litra b

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 9, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Stk. 2 affattes således:</p> <p>»2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre denne artikels stk. 1 og bilag V ved at tilføje nye kategorier af produkter med kulstoflagre, herunder høstede træprodukter, som har en kulstofbindende effekt, på baggrund af IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, og som sikrer den miljømæssige integritet.«</p>	<p>Stk. 2 affattes således:</p> <p>»2. Kommissionen vedtager i nær fremtid delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre denne artikels stk. 1 og bilag V ved at tilføje nye kategorier af produkter med kulstoflagre, herunder høstede træprodukter, bioenergi med CO₂-opsamling og -lagring og alle andre relevante kategorier af biobaserede produkter, som har en kulstofbindende effekt, på baggrund af IPCC-retningslinjerne som vedtaget af UNFCCC-partskonferencen eller den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, og som sikrer den miljømæssige integritet.«</p>

Begrundelse

Klimapåvirkningen fra innovative biobaserede produkter skal medtænkes fuldt ud. Alle relevante kategorier bør medtages. Det gælder papirmasse, papir, pap, finér, fiberplader, spånplader, planker, forarbejdet træ, tekstiler, kompositter, lignin, kemikalier, biokul og andre biogene kulstofprodukter.

Anbefalet ændring 12

Artikel 1, stk. 1, nr. 14

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 13, stk. 1, 2. afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>En mængde svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter af de overskydende drivhusgasemissioner ganget med en faktor på 1,08 lægges til det drivhusgasemissionstal, som den pågældende medlemsstat har rapporteret for det følgende år, i overensstemmelse med de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 15.«</p>	<p>Slettet</p>

Begrundelse

RU er bekymret for, at årlige rapporteringskrav kan få virkninger for det lokale og regionale niveau ved at give medlemsstaterne mulighed for at imødegå uforudsete årlige variationer med beslutninger om hurtige ændringer i forvaltningsaktiviteter og arealanvendelse. Dette kan indvirke negativt på det lokale og regionale niveau muligheder for at udvikle deres egen bioøkonomi.

LULUCF-sektoren er kendetegnet ved naturlige svingninger og usikkerheder i målingen af kulstofstrømme. Det er ikke muligt for en medlemsstat at kontrollere kulstofstrømmene i landarealsektorpuljerne for hvert år. Derfor er det heller ikke muligt at fastsætte årlige mål og idømme sanktioner for manglende overholdelse på årsbasis.

Anbefalet ændring 13

Artikel 1, stk. 1, nr. 15

Forordning (EU) 2018/841

Artikel 14, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
[...]	[...]
Rapporten om overholdelse skal indeholde en vurdering af:	Rapporten om overholdelse skal indeholde en vurdering af:
a) politikker og foranstaltninger vedrørende trade-offs	a) politikker og foranstaltninger vedrørende trade-offs
b) synergierne mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer	b) synergierne mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer
c) synergier mellem modvirkning af klimaændringer og biodiversitet.	c) synergier mellem modvirkning af klimaændringer og biodiversitet
	d) synergier mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer og udvikling af bioøkonomien, herunder estimer over drivhusgasbesparelserne som følge af, at kulstof- og fossilintensive materialer erstattes af træbaserede materialer.
[...]	[...]

Begrundelse

Støtte til anvendelsen af alle skovbaserede produkter fremskynder omstillingen til en cirkulær bioøkonomi, hvor fossilbaserede materialer og emissioner erstattes. Det skal bemærkes, at substitutionsfordelen (dvs. nedbringelsen af emissionerne fra produktionen af træbaserede produkter i forhold til andre funktionelt tilsvarende materialer og produkter) kan henføres til både træprodukter med lang levetid og fiberbaserede produkter.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2018/842 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen

COM(2021) 555

Anbefalet ændring 14

Betragtning 6a (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Opfyldelsen af målet om klimaneutralitet senest i 2050 kan hindres af en alt for stor forskel i medlemsstaternes indsatsfordelingsmål. Set i forhold til perioden 2021-2027 bør programmeringen af fondene under samhørighedspolitikken, navnlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden og Fonden for Retfærdig Omstilling, omfatte skræddersyede programmer, prioriterede områder, strategier og territoriale planer, der også har til formål at styrke medlemsstaternes kapacitet til at reducere drivhusgasemissioner i de sektorer, der reguleres af forordning (EU) 2018/842, og dermed bidrage til en bedre konvergens i deres mål allerede i indeværende programmeringsperiode.</i></p>

Anbefalet ændring 15

Betragtning 18a (ny)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>(18a) Hvis målet om en stigning på højst 1,5 °C fortsat skal være inden for rækkevidde, og hvis der skal sikres klimaretfærdighed, kræver det en kollektiv indsats fra alle økonomiske sektorer, herunder også fra landbruget. I sin langsigtede strategiske vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi⁽¹⁾ har Kommissionen bekræftet, at andre emissioner af drivhusgasser end CO₂-emissioner fra landbruget kan reduceres til 211 mio. ton CO₂ i 2050, hvorved behovet for ikkebæredygtige negative emissionsteknologier for at opnå drivhusgasneutralitet mindskes. Nogle sektorer, der henhører under denne forordning, har imidlertid kun gjort meget få fremskridt i de seneste år. Minimumssektorbidrag til opfyldelsen af det EU-mål for reduktion af drivhusgasemissioner, der er fastsat i denne forordning for 2030 og derefter, ledsaget af passende overvågning, rapportering og foranstaltninger fra Kommissionens side, vil medvirke til at sikre, at alle sektorer omfattet af forordningen om indsatsfordeling bidrager til en rettidig opfyldelse af klimamålene. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 skal medlemsstaterne udvikle langsigtede strategier, der bidrager til opfyldelsen af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til Parisaftalens mål og til opnåelse af langsigtede reduktioner af drivhusgasemissionerne og forøgelse af optag gennem dræn i alle sektorer i overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet. Kommissionen vil anvende disse strategier samt andre af medlemsstaternes planer og rapporter i henhold til forordning (EU) 2018/1999 til at fastsætte og overvåge den kollektive opfyldelse af sektormålene på EU-plan for sektorerne under forordningen om indsatsfordeling.</p> <p>⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank »En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi«.</p>

Anbefalet ændring 16

Artikel 1, stk. 1, nr. 3a (nyt)

Forordning (EU) 2018/842

Artikel 4, stk. 3a (nyt)

Gældende ordlyd	RU's ændringsforslag
	<p>(3a) I artikel 4 tilføjes følgende stk. 3a:</p> <p>Medlemsstaternes emissionsreduktionsmål for 2030 og derefter</p> <p>For at nå målet om klimaneutralitet, som fastlagt i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119 (»den europæiske klimalov«), og klimamålet for 2040 for Unionen som helhed i henhold til forordning (EU) 2021/1119 fremsætter Kommissionen om nødvendigt inden udgangen af 2025 et lovforslag, som er baseret på en detaljeret konsekvensanalyse, med henblik på at indføre minimumssektorbidrag til opfyldelsen af det EU-mål for reduktion af drivhusgasemissioner, der er fastlagt i denne forordning for 2030 og derefter, ledsaget af passende overvågning, rapportering og foranstaltninger til at sikre, at alle sektorer, der omfattet af denne forordning, bidrager til en rettidig opfyldelse af klimamålene.</p>

Begrundelse

Formålet er at sikre, at alle sektorer bidrager til reduktionen af drivhusgasemissioner.

Anbefalet ændring 17

Artikel 1, stk. 1, nr. 3b (nyt)

Forordning (EU) 2018/842

Artikel 5, stk. 1 og 2

Gældende ordlyd	RU's ændringsforslag
<p>1. For årene 2021-2025 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 10 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.</p> <p>2. For årene 2026 til 2029 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.</p>	<p>(3b) Artikel 5, stk. 1 og 2, affattes således:</p> <p>»1. For årene 2021 til 2029 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.«</p>

Begrundelse

Af hensyn til forordningens gennemførelse er det tilrådeligt at mindske fleksibiliteten for at forhindre, at kortsigtede udsættelser ved at låne skaber problemer for gennemførelsen på mellemlang sigt for bl.a. de lokale og regionale myndigheder, som ofte ikke er direkte inddraget i de nationale beslutninger om fleksibilitet.

Anbefalet ændring 18

Artikel 1, stk. 1, nr. 3c (nyt)

Forordning (EU) 2018/842

Artikel 5, stk. 4

Gældende ordlyd	RU's ændringsforslag
<p>4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater for årene 2021-2025 og op til 10 % for årene 2026-2030. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller for efterfølgende år frem til 2030.</p>	<p>(3c) Artikel 5, stk. 4, affattes således:</p> <p>4. En medlemsstat kan overføre op til 5 % af sin årlige emissionstildeling i et givet år til andre medlemsstater for årene 2021-2030. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller for efterfølgende år frem til 2030.</p>

Begrundelse

Overførsler bør begrænses for at sikre en effektiv gennemførelse i alle medlemsstater. Det bør understreges, at der i en medlemsstat med potentiale for overførsel kan være regionale forskelle. Regionale udfordringer bør tages i betragtning, inden man overvejer overførsler til andre lande.

Anbefalet ændring 19

Artikel 1, stk. 1, nr. 5a (nyt)

Forordning (EU) 2018/842

Artikel 8

Gældende ordlyd	RU's ændringsforslag
<p>1. Hvis Kommissionen i sin årlige vurdering i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 525/2013 og under hensyntagen til den påtænkte anvendelse af de fleksibilitetsmuligheder, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7, konstaterer, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at opfylde forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 4, skal den pågældende medlemsstat inden for tre måneder forelægge Kommissionen en korrigerende handlingsplan, der omfatter:</p> <p>[...]</p>	<p>(5a) Artikel 8 affattes således:</p> <p>1. Hvis Kommissionen i sin årlige vurdering i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 525/2013 og under hensyntagen til den påtænkte anvendelse af de fleksibilitetsmuligheder, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7, konstaterer, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at opfylde forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 4, skal den pågældende medlemsstat inden for tre måneder forelægge Kommissionen en korrigerende handlingsplan, der omfatter:</p> <p>[...]</p>

Gældende ordlyd	RU's ændringsforslag
<p>2. I overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram bistår Det Europæiske Miljøagentur Kommissionen i arbejdet med at vurdere alle sådanne korrigerende handlingsplaner.</p> <p>3. Kommissionen kan afgive en udtalelse om holdbarheden af de korrigerende handlingsplaner, der er forelagt i overensstemmelse med stk. 1, og skal i så fald gøre det senest fire måneder efter modtagelsen af disse planer. Den berørte medlemsstat skal tage nøje hensyn til Kommissionens udtalelse og kan revidere sine korrigerende handlingsplaner i overensstemmelse hermed.</p>	<p><i>c) specifikke foranstaltninger for at håndtere betydelige regionale forskelle i resultater eller alvorlige strukturelle udfordringer på regionalt niveau, som det er tilfældet for visse ømråder, hvis dette er relevant.</i></p> <p>[...]</p> <p>2. I overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram bistår Det Europæiske Miljøagentur Kommissionen i arbejdet med at vurdere alle sådanne korrigerende handlingsplaner.</p> <p>3. Kommissionen kan afgive en udtalelse om holdbarheden af de korrigerende handlingsplaner, der er forelagt i overensstemmelse med stk. 1, og skal i så fald gøre det senest fire måneder efter modtagelsen af disse planer. Den berørte medlemsstat skal tage nøje hensyn til Kommissionens udtalelse og kan revidere sine korrigerende handlingsplaner i overensstemmelse hermed. Medlemsstaten offentliggør Kommissionens udtalelse og sikrer, at den formidles til de lokale og regionale myndigheder.</p> <p>4. Medlemsstaten sørger for, at den korrigerende handlingsplan og eventuelle revisioner heraf offentliggøres og formidles til lokale og regionale myndigheder.</p>

Begrundelse

Handlingsplaner til løsning af problematiske situationer skal omfatte foranstaltninger for det regionale niveau, hvis regionale problemer er en væsentlig årsag til situationen. De lokale og regionale myndigheder skal orienteres om handlingsplanerne, så de kan bidrage fuldt ud til klimapolitikken.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU)

- er bekendt med de ødelæggende konsekvenser af klimaændringerne for lokalsamfundene og anerkender behovet for robust handling for at nå de nødvendige EU-klimamål. Udvalget bakker op om en forpligtelse på højt niveau vedrørende LULUCF, men gentager også behovet for fleksibilitet med hensyn til at nå målene;
- mener, at de lokale og regionale myndigheder uden tvivl spiller en afgørende rolle i de sektorer, der er omfattet af forordningen om indsatsfordeling⁽¹⁾ og LULUCF-forordningen⁽²⁾, da disse forordninger kræver inddragelse af den territoriale dimension. Der er tale om områder, hvor de lokale og regionale myndigheder kan spille en aktiv rolle i kraft af deres retlige kompetencer og beføjelser;
- opfordrer til at sikre, at foranstaltningerne i LULUCF-forordningen afstemmes med målene i biodiversitetsstrategien og EU's klimatilpasningsstrategi. For at nå klimamålene er det vigtigt, at de enkelte medlemsstater i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder indfører en retlig ramme for skove, der sikrer balance mellem produktion, biodiversitet og beskyttelse;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

4. understreger, at omstillingen ikke må ske på bekostning af den territoriale samhørighed og ikke må udsætte de mest sårbare grupper og områder for risiko. Alle medlemsstater og økonomiske sektorer bidrager til nedbringelsen af CO₂-emissionerne og skal finde en balance mellem hensynene til rimelighed og solidaritet. I den forbindelse mener udvalget, at territoriale konsekvensanalyser af individuelle landbrugere og skovbrugere kunne give et bedre overblik over de reelle omkostninger og fordele;
5. opponerer kraftigt imod, at forslaget overvejende fokuserer på skove som kulstofdræn og ikke tager højde for deres rolle med hensyn til at levere bæredygtige råmaterialer som substitution for fossile alternativer og dermed ikke anerkender skovbrugssektorens fulde potentiale for modvirkning af klimaændringerne og udvikling af den lokale og regionale bioøkonomi;
6. bemærker, at det er nødvendigt at reducere energiidnyttelsen fra træbiomasse for at nå målene i LULUCF-sektoren. Kaskadeanvendelse bør prioriteres, således at biomasse anvendes mere end én gang som materiale af højeste kvalitet, før det anvendes til energiformål;
7. fremhæver, at de øgede ambitioner i LULUCF-sektoren ikke må føre til import af råvarer af uvis oprindelse fra lande uden for EU. Det ville kunne betyde, at foranstaltningerne for at øge nettodrænet i LULUCF-sektoren ikke vil give sig udslag i reelle forbedringer for klimaet på verdensplan. Der er behov for et bredere perspektiv på systemet for at kunne anlægge en helhedsorienteret tilgang til, hvordan CO₂-binding i skove, produktanvendelse og bioenergi fra skovene kan bidrage til at mindske klimapåvirkningen;
8. deler Kommissionens vurdering, at den negative tendens til reduktion af kulstofdræn i EU skal modvirkes som led i opfyldelsen af det langsigtede mål om klimaneutralitet. RU er enig i det foreslåede EU-mål for nettooptag på 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter i 2030 og foreslår et yderligere nationalt bidrag til 2030-nettomålet, som er højere end de nationale mål, der er fastsat i bilag IIa, og som de enkelte medlemsstater hver især fastsætter. Potentialet for at øge CO₂-nettooptagelsen og nedbringe drivhusgasemissionerne i LULUCF-sektoren varierer betydeligt blandt medlemsstaterne. Det afhænger af jordens naturlige produktionskapacitet og fordelingen af det samlede areal på forskellige arealanvendelseskategorier. Udvalget mener, at de øgede ambitioner frem mod 2030 bør ligge på et niveau, der er foreneligt med medlemsstaternes nationale klimapolitiske rammer og baner vej for, at bioøkonomien kan udvikle sig i de enkelte medlemsstater;
9. mener, at en fælles sektor for landbrug og skovbrug indebærer en risiko for, at presset for at nedbringe emissionerne i landbrugssektoren lettes, og at skovrige land med stort nettooptag i skovene kommer til at »kompensere« for udledningen i lande med en stor landbrugssektor eller høj fossil udledning generelt. I alle sektorer og lande bør der træffes klimamodvirkningsforanstaltninger baseret på de specifikke forhold;
10. understreger, at LULUCF-forordningen ikke bør udvides til overvågning og rapportering inden for andre politikområder, som reguleres af anden lovgivning. Kommissionens forslag om, at LULUCF-rapporteringen bør omfatte oplysninger om bevarelse af kulstof i kulstofrig jord, områder med høj biodiversitet, genoprettet jord og jord med risiko for naturlige forstyrrelser, forbedrer ikke kvaliteten af rapporteringen om drivhusgasser i LULUCF-sektoren;
11. understreger, at finansiering fra medlemsstaterne ikke ydes på bekostning af regionerne. Udvalget anerkender behovet for at informere de lokale og regionale myndigheder om finansieringsmulighederne til støtte for klimaindsatsen;
12. advarer om risikoen for ineffektiv gennemførelse. RU bakker op om den planlagte revision og behovet for at tage højde for konsekvenserne af covid-19-pandemien, men understreger, at det er nødvendigt at sikre, at de foreslåede forløb i forordningen om indsatsfordeling følges;
13. opfordrer Kommissionen til at fastlægge en metode, der gør det muligt for de lokale og regionale myndigheder at beregne deres emissionsreduktionsindsats på en måde, der er i overensstemmelse med de nationale mål, og som forebygger uforholdsmæssige forvridninger;
14. fremhæver risiciene ved for stor fleksibilitet, når det handler om at låne fra årlige tildelinger og overførsler mellem medlemsstaterne. De lokale og regionale myndigheder har brug for vished for at kunne planlægge deres klimapolitikker og økonomiske politikker. De nationale situationer, som i henhold til forordningen åbner mulighed for fleksibilitet, kan dække over store regionale forskelle;

15. anerkender behovet for løsninger, især indtægtsskabende incitamenter, på problemet med de regioner, hvor den nødvendige omstilling til en lavemissionsøkonomi kan være forbundet med vanskeligheder eller er bremset op. Udvalget understreger, at det er vigtigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen af bæredygtige udviklingsforløb, der kan stimulere økonomien i disse regioner;
16. støtter strengere bestemmelser om korrigerende handlingsplaner og gennemsigtighed, hvori den regionale dimension fremhæves, og der stilles krav om en nærmere redegørelse for, hvordan de regionale forskelle skal håndteres med praktiske løsninger på de regionale udfordringer;
17. understreger vigtigheden af overensstemmelseskontrol og foreslår en vurdering af muligheden for økonomiske sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse. Indtægterne fra sanktionerne bør geninvesteres i klimaindsatsen og en retfærdig omstilling med særligt fokus på de regionale udfordringer;
18. foreslår overvejelser om sikkerhedsreserven for medlemsstater med et lavt BNP pr. indbygger. BNP tages allerede i betragtning, når de nationale mål fastlægges, og kan betvivles som eneste værdi, da det ikke tager hensyn til det samlede billede af situationen i regionerne og ikke nødvendigvis går hånd i hånd med et områdes komplekse udviklingsbehov.

Bruxelles, den 28. april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg
